

ANUL II.

Nr. 4

SIBIU,
25 Ianuarie
1931.

Supliment la foaia „Lumina Satelor“ | Un număr din foaie costă: Lei 2'50 | Abonam.: 1 an (fără „L. S.“) 100 Lei.

LEPROȘII

— Cei din evanghelie și cei de azi. —

Acei cari ați ascultat cu luare aminte sfânta Evanghelie de Dumineca trecută, ați înțeles, alături de noi, cât de neîndurată era lumea în vremea aceea față de aceia, de cari neîndurată era și soarta, aruncându-i în ghiarele fioroasei boale zise »lepra«, boală ce umple trupul de bube urâte și rele și foarte lipicioase. Pe nenorociții loviți de această boală, îi scoteau afară din sate și din orașe, și-i lăseau să-i roadă boala acolo în câmpuri, pe drumuri, și anume pe drumuri din cele mai neumbrate, unde erau miluiți de prea puținii trecători, sau de cei ce le duceau câte ceva, de jalea lor.

Cât de purtători de grijă erau și atunci oamenii de pielea lor, de trupul lor! Pentru ca nu cumva să se prindă și de ei suferința semenului lor, — îl izgoneau pe acela afară în câmp, îl aruncau pe drumuri neumbrate...

Erau leproși cei mai nenorociți bolnavi de pe lume, cari își vedeau moartea cu ochii și știau că ei — mântuire nu mai au...

O ceată de astfel de leproși desnădăjduți, a întâlnit Iisus în drumul său. Faima puterii dumnezeiești a acestui »Proroc«, ajunsese și la ei. Și negrită fu bucuria și viața se aprinse în sufletul lor nădejdea, când văzură că pe drumul pe care ei îl picurau cu scursoarea ranelor lor cumplite, se ivește Cel care purta cununa de raze luminoase și care vărsa binecuvântare peste locurile pe cari le călca. Ei merseră toți zece în calea Lui și plini de credință în puterea lui D-zeu cu care El lucrează, îl rugară să-i scoată din arzătorul lor chin... Și Iisus, fără a le unge ranele cu alifii făcute de mână omenească, îi vindecă pe ei numai trimițându-le lor darul cel de sus. Și le zise: Mergeți de vă arătați preoților, — pentru ca preoții, în biserica unde se vor afla, să vadă și să creadă în puterea lui Dumnezeu cea care face minuni mari...

— Oare azi e cea boală mai ușoară pe lume, și oamenii mai îndurați față de cei loviți de ea?

Durere — nu! Boala a rămas până azi, pe lângă toată

știința omenească, pe care o credem așa de înaintată, tot așa de fără de leac. — Și oamenii tot așa de nemilostivi față de cei căzuți în ghiarele ei. Și azi, chiar și în țara la noi, pe cei atacați de lepră, îi scot din mijlocul celorlalți oameni, îi zmulg din mijlocul familiei, pe tată sau pe mamă dintre copii, pe copii dintre frății lor, și-i duc în »lagărul de leproși«, și acolo-i țin încungiuși de pază aspră, ca nimenea să nu se apropie de ei, doar că le trimit acolo hrană, până ce boala ticăloasă îi răpune, departe de lume, departe de cei dragi ai lor...

Și azi e ca pe vremea lui Hristos, — doar cu deosebire, că leproși de azi nu mai pot avea nici nădejdea, că pot întâlni în drumul nenorocirii lor, un dulce și îndurat Iisus, care să-i miluiască pe ei cu puterea sa cea din cer izvorând...

Și doar că azi cei bolnavi de »lepră« sunt mai rari, mai puțini, încât, prin aceste părți de lume, abia de se mai vorbește de ei...

Dar, creștine dragă, să trecem cu gândul dela boalele trupului cele de multe feluri, printre cari lepra e poate cea mai cumplită, — la boalele sufletului, cari și mai multe și mai cumplite sunt!

O, creștine bune, ce mare deosebire vom vedea între aceste două feluri de boale, și ce mare rătăcire în ținuta noastră față de ele!

Pe omul, pe a cărui trup s'a ivit o bubă de lepră, fără a aștepta să se umplă tot trupul lui de urâtele bube, iute îl vedem, îl încungiușim, și-l osândim la sughiun dintre noi!, deși e doar unul la zece mii sau la o sută de mii!..

Dar căutați, în mână cu lumina sfintei evanghelii, și cercetați sufletele celor din jurul vostru, și vedeți ce veți găsi?

O, Doamne! Nu unul la o sută de mii, ci poate unul din o sută de mii, de va fi curat! Iar ceilalți toți plini de bubele păcatelor pe sufletele lor! Intre ei nenumărați acei căzuți în păcate grele, cari sunt lepra sufletului, și nu cu o bubă pe el, ci plin de sus până jos!..

Și e această lepră sufletească tot atât de lipicioasă pentru cei din jurul său, ca și cea trupească... Și noi împotriva acesteia nu ne revoltăm, de ea nu ne înfiorăm, pentru a ne feri de ea nici o măsură nu luăm... Ba poate chiar ne ducem spre ea și ne molipsim cu voia de bubele ei... Și nu ne gândim deloc la doftori și la vindecarea ei...

Câtă rătăcire în această purtare a ta, creștine nesocotit! Că de brățul de țărână a trupului tău, atâta grijă porți, iar de suflarea dumnezeiască dintrânsul, care e sufletul tău, nici cea mai mică...

Dacă bunul Dzeu s'ar îndura de noi și ar trimite peste noi o stăpânire, care să cerceteze boalele noastre sufletești, și pe cele nelecuite să le judece a ieși din mijlocul celorlalte, cum ieș leproși, — câți ar mai rămânea în cetăți și în sate, și câți ar umplea câmpurile și drumurile?...

Ingrozește-te, creștine, și a gândi la acea zi. Căci ar rămânea mii de case și palate pustii, și de trei ori pe-atâtea suflete »leproase« ar trebui să rătăcească afară din cetăți și sate, decât cele cari ar mai rămânea în ele.

Intrebă-te, creștine bune, că pe tine ce te-ar aștepta la o astfel de cercetare? Caută tu singur să vezi, cât de mari sunt urmele boalelor și petele lor pe trupul sufletului tău, și că oare nu a ajuns el a fi co-perit întreg de bube de lepră, crezută nelecuită?

Dar chiar dacă urme de lepră vei găsi pe el, — nu desnădăjdui... În mâna ta stă leacul. Iisus l'a spus unuia din cei zece leproși, — celui ce s'a întors la dânsul de i-a căzut la picioare și i-a mulțumit, — zicându-i aceluia: »Credința ta te-a mântuit!..«

Acest leac sfânt și atotmântuitor, această apă sfântă spălătoare a toată buba și a toată murdăria: credința, ne stă și nouă din belșug la îndemână. Să voim numai să ne spălăm sufletul în ea, și ea spăla-va de pe el, încă la vreme, toată pata, toată boala, chiar »lepra«! — Și Domnul dane-va și pe noi vieții sănătoși, cum a dat pe cei zece leproși din Evanghelie!

Să grăbim numai a ne spăla în apa aceasta până ce »lepra« păcatelor nu a ros cu totul sufletul nostru și nu l-a făcut să cadă grămadă ca o teară lăpădată!..

Fii mie Far...

O, scumpul meu Învățător
Fii mie Far luminător!
Și luminează-mi a mea cale
Că 'n lume e 'ntuneric mare!

Tu știi că eu eram perdut,
Aproape nu Te-am cunoscut,
Mereu doream ca să-mi vorbești
De sus din lumile cerești.

O, scump Învățătorul meu,
Tu cunoșteați ce doresc eu,
De mine Tu Te-ai îndurat,
Pe gânduri mult nu m'ai lăsat.

Ci m'ai făcut ca să 'nțeleg
De Cartea Sfântă să mă leg,
Scriptura sfântă s'o cetesc
Căci e cuvânt Dumnezeesc.

Muntean Gheorghe, ostaș Batiz (Hunedoara).

(«Far» e stâlpul cu lumină mare în vârf, așezat în calea corăbiilor noaptea pe mare, ca să-l vadă de departe și să tragă la el, că acolo găsi-vor adăpost).

Îți mulțumesc, o Doamne sfinte
Că mi-ai deschis calea nainte,
Acum Te știu, dar nu de-ajuns,
O, bunul meu stăpân, Iisus.

Viața. Adevărul, Calea,
Lumina Lumii și Scăparea
Am înțeles că Insuși ești,
Mereu Te rog să mă 'nsoțești

În noaptea grijilor lumești
Pe marea vieții pământești. —
Când vântul poftelor greșite
Ne 'nneacă 'n valuri de ispite,

Când valurile bat mereu
În barca sufletului meu, —
O, scumpul meu Învățător
Fii mie Far luminător.

In Oaste au mai intrat:

Din com. Tamași: Ion Demidov,
cu soția Ileana și copilul Constantin.

Din Dobra-Jina (j. Sibiu): Ilie Bogdan, cu soția, Dochie Bogdan și copilașii Ioan și Maria Bogdan.

E „Oastea Domnului“ — de prisos?

— Da, și nu! —

Într-o comună cu buni credincioși și cu preot asemenea, — când s'au dus mai mulți ostași din altă comună, ca să samene și aci sămânța pornirii spre o credință mai lucrătoare și mai luptătoare, — unii fruntași ai bisericii li-au spus, — și într-o foaie bisericască am văzut scris la fel, — că:

— Nu avem noi trebuință de nici o »Oaste a Domnului« ca așezământ nou, pentru credincioșii noștri. Tot creștinul prin primirea sfântului botez, a intrat în marea Oaste a Domnului Hristos, care este toată Biserica creștină!

Acești cinstiți apărători ai scumpului nostru așezământ, care e marea și sfânta noastră Biserică, se dovedesc prin aceasta prea vrednici apărători ai ei, pe cari tocmai pentru aceasta îi cinstim și-i prețuim, ca pe Ostași de nădejde ai Bisericii Domnului. Ei arată prin ținuta lor, că vor să o păzască pe ea de ori-ce mică abatere, de ori-ce mică desbinare, de ori-ce rupere, — și vor să-l țină pe tot creștinul aci, în sânul scumpei maice bisericii străbune. De aceea ei spun: Nici o altă »Oaste«!... Să stăm toți aci, în rândurile credincioșilor ei neclintii, și cu toții să fim așa: »Armata cea mare a Mântuitorului.«

În felul acesta grăind și judecând, acești buni creștini și frați ai noștri, au dreptate.

Totuși, să nu greșim când judecăm pe cei cari, primind chemarea nouă de înșiruire în »Oastea Domnului«, ascultă chemarea. Căci iată cum vedem noi lucrul:

Prin sfântul botez, da, fiecare om ce l'a primit, a intrat în marea Impărăție a lui Hristos, și e cetățean al aceleia! Tocmai cum toți câți, trăind între hotarele unei țări, suntem cetățeni ai aceleia. Dar cetățean e și copilul și bătrânul, și slabul și bolnavul. Însă ostaș al țării, e numai cel ce, intrat sub steag în rândurile celor pregătiți de luptă, e gata să și lupte, are voie și e în stare a purta greutățile și a întâmpina primejdiile luptei de apărare a țării, a cărei cetățeni sunt și părinții lor bătrâni, și frații și surorile lor slabe. Când vrășmașii o atacă, ei aleargă în front și se luptă până la jertfirea de sine, apărându-o.

Același lucru e și cu »Oastea Domnului«. Suntem noi toți cetățeni ai marelui Impărații creștine, care își are Capul ei pe Impăratul Hristos. Dar cetățenii acestei Impărății sunt mereu și mereu atacați de legheoanele de dușmani, cari sunt: patimile rele, păcatele, poftetele, slăbiciunile, ispitele, împinse și asvârlite valuri-valuri asupra noastră a tuturor, de către comandantul lor, diavolul, care cu violență mare se apropie și amăgește la sine, până răpune, și ici și colea, pe câte un cetățean, pe doi pe zece, pe toți ai Impărăției!

În »Oastea Domnului« intră aceia, cari simt în ei chemarea și puterea de a lua lupta cu aceste valuri de dușmani violenți și nevăzuți, — călcând pe gât patima beuturii prin care intră în familiile creștinilor atâtea rele și nenorociri și vine atâtea perzări de suflete; alun-gând ispititoarea minciună, care e ușa tuturor păcatelor; închi-zându-și gura lor în fața în-jurăturilor prin cari se rostește nestăpânirea firii, și ținând de parte dela sine ori-ce gând rău și de stricăciune trupească și sufletească, atât pentru sine, cât și pentru deaproapele său!

E mare armia de vrășmași ai sufletului, împotriva cărora ostașul Domnului se ridică prin hotărîrea de a se lăpăda de aceste slăbiciuni ale firii omenești, — de cari ceialaltii cetățeni ai Impărăției, nici nu bagă de seamă cum sunt roși și stricați. Așa că, — fără îndoială, înscrierea în această »Oaste a Domnului« care îmbracă pe ostașii săi în haina lăpădării de păcatele de cari așa de mulți creștini sunt păcuți și roși, — și-i face, prin ținuta lor, pilde vii chemătoare și pentru ceialaltii frați creștini, — nu e un lucru necum rău, dar nici de prisos, ci chiar — foarte de dorit! Că ei nu ies din sfânta noastră biserică, rămân într'ansa, doar că se spală de multe păcate, și se înfățișează înaintea altarelor ei, mai curați, mai apropiați de Domnul, — ca biruitorii asupra dușmanilor cari atacă într'una și peste tot locul sufletele noastre, în atâtea chipuri.

Unde nu e de lipsă »Oastea Domnului«? Acolo, unde toți creștinii ar duce o viață curată, sfântă, ferită de păcate, de pizme, de ispite la rele, — prin ce ei ar fi de fapt cei mai vrednici ostași ai Domnului, nechemați de altcineva, decât de sufletul lor bun! O, aci nu e nevoie de nici o pornire pentru »Oastea Domnului« asta nouă; acolo ar fi tot omul un ostaș iubit de Domnul, și cinstit foarte de noi de toți! Ce fericiți am fi, să avem peste tot locul, în fiecare cetățean al Impărăției lui Hristos, un astfel de oștean, care a biruit soliile

potrivnicului și stă cu totul aproape lângă Domnul...

Dar fiindcă astfel de stări nu am prea putea arăta nică-irea, — chemările la »Oastea Domnului« sunt un lucru bun, un îndemn plăcut lui Dumnezeu... Să o primim cât mai mulți, lăsând pe Domnul să între în inimile noastre.

În Oaste au mai intrat:

Din Baia-de-Criș (j. Hunedoara): Ileana Todica, Maria Todica, Anica Todica.

Din Nănești (j. Bacău): Vasile Jaleriu cu soția Nastasia și fica noastră Maria.

Din com Traian: Jenică Turdui cu soția Aristița și copiii Gheorghe și Anica.

Ca din viețile sfinților.

Credința străbună zbiciuită de mâni păcatoase în nenorocita Rusie, dă dovezi de încercare a suferințelor, ca cele din viețile sfinților!

— Din minunile credinței. —

Cei ce au cetit ceva din Viețile sfinților, au rămas negreșit uimiți de măsura suferinței, până la care s'au știut jertfi pe sine bărbați, pe cari apoi, pentru aceste suferințe ale lor, biserica i-a ridicat la rangul de sfinți și-i pomenește până azi printre luferii săi...

De aceste suferințe ne aduce aminte povestirea unui protoiereu (protopop) rus, scăpat de curând din Rusia, care scrie într-o foaie rusească ce se tipărește în Paris, ce patimi îndură azi creștinii în Rusia. El spune:

În anul din urmă prigonirea bisericii a crescut în chip ce ar părea a tot nimicitor. Totuși credința ortodoxă a răzbit peste toate greutățile.

La Petrograd preoțimea e lipsită de ori-ce drept, încât preoții sunt peritori de foame. Dar nu-s. Căci muncitorimea, pătura mai săracă, simțind atâtea lipsă de o mângăere, pe care numai dela Dumnezeu o poate primi, își împarte cu preoții amarăta bucată de pâne pe care o poate câștiga.

Preoții dela bisericile pe cari le închid comuniștii, se retrag la celelalte, și-s primiți și susținuți toți de poporul credincios, care Sâmbăta și Dumineca se adună de nu-l mai încap bisericile. Botezurile, cununile, sunt toate de 2 ori mai multe ca înainte de asta cu 3—4 ani, când asmuțările împotriva credinței în Dumnezeu zăpăciseră o mare parte de credincioși.

În primăvara trecută s'a cercetat, că în ce măsură scrierile împotriva credinței au fost primite de lume? Și s'a aflat că acelea stăteau nevândute.

S'a încercat să se dea cu sila, — cei ce le primeau le aruncau și le înjurau.

S'au pus la cale dispute (lupte în vorbe) între credincioși și necredincioși, în fața lumii, a mulțimilor, — și sfârșitul era mai mult pentru mila față de slujitorii bisericii și suferințele lor, — încât guvernul le-a oprit dela o vreme, că nu-i dădeau aceea ce dorea. Astăzi mulțimea săracă (cea mai cu prindere a fost izgonită din țară sau ucisă) ascultă tremurând s'ârșitul slujbelor sfinte în biserici și sărută îndurerată mâna preoților...

Cărturarii de se alătură la acestea, e vai de ei. În anul din urmă viața lor a fost un iad: prigonii și pentru o vorbă bună zisă unui creștin sărac, — viața lor a fost cea mai neagră sărăcie.

Dar așa începe să fie viața lucrătorilor: Cum își arată cea mai mică neatarnare de păreri, e vai de ei, sunt prigonii îngrozitor. Lună de lună deregătorile pășesc tot mai aspre și răzbunătoare. Unde un lucrător e bănuat a nu »iubi« stăpânirea, e aruncat în ghiarele lipsei sau în temniță și aduși lucrători din temniță în locul lui.

Țărani sunt prigonii fără milă, fiindcă ei nu se știu fățări și spun ce au pe inimă. Dar îndată îi apucă jandarmii și-i duc cete-cete, la surghiun și chin. În anul trecut pe ulițele Petrogradului se vedeau zilnic rînduri-rînduri de țărani, împinși spre închisori și suferință. Cei trimiși spre Miazănoapte, știu că de acolo întarcere nu mai au! Cei mai mulți, când îi ia de acasă, își pun pe pept cruci mărișoare de lemn, pe cari e scris: »Suferim pentru credința în Hristos«... și se duc cu supunere de mucenici, credința în Hristos alinându-le amarul chinurilor.

În vara trecută s'a început adunarea pământului de lucru dela vechii săi stăpâni, și darea în folosință tuturor (comunizm), că adecă să fie lucrat de toți și pentru toți. Firește oamenii cari din moși-strămoși s'au știut stăpâni pe pământul lor, s'au împotrivit, — iar pentru asta erau secerăți de gloanțele trimișilor stăpânirii. În anumite ținuturi oamenii au ieșit afară satul întreg, ba zeci de sate, înțelese între ele, și s'au împotrivit, — și bestiile comuniste (înțelege: evreești), au trebuit să pustiască ținuturi întregi, pentru a avea astfel »pă-

Doamne vreau să Te urmez...

Doamne vreau să Te urmez.
Viața mea întreagă
Intru Tine s'o vuez.

Și vreau, Doamne, să plinesc,
Al Tău, bun Stăpâne,
Sfânt cuvânt Dumnezeiesc.

Patimile Tale toate,
Vreau și eu de-acum
Să le sufăr pân' la moarte.

Cununa de spini aș vrea,
Ca s'o port și eu,
Să 'mpungă și fruntea mea.

Dară toate câte-aș vrea,
Nu se pot, Isuse,
Fără sfântă voia Ta.

De aceea, ca un rob
Eu Stăpâne
Acum Te rog:

Dacă și mult Te-am scârbit,
Nu mă lăsa, Doamne,
Să mă perd nesocotit.

Ci'ntre-ai Tăi să mă primești
Și 'n căile Tale
Să mă 'ndrepti și stăpânești!

Candin Turlea, înv.-aj. Blăjeni (jud. Hunedoara).

mânt liber» pe care să-l dea în lucrare »comună« (la toți la olaltă)... Și mureau oamenii cu mâinile încrucișate și înălțate spre cer, blăstămând pe mișei pământului cari făceau această faptă fără D-zeu cu ei. Și bătaia lui Dzeu trebuie să-i ajungă, pe ei sau pe copiii lor...

Pentru a întări cu pilde vii spusele de sus ale protoiereului scăpat din țara sa ca din o temniță, — arătăm ce s'a făcut numai acum în timp de o lună de zile în nenorocita țară, împotriva bisericii:

— În luna Decembrie au fost închise încă 47 de biserici numai în Ucraina (care e doar a zecea parte din toată Rusia); — În Mănăstirea »Peterska Savra« din Kiew, prefăcută în Muzeu s'a dat petrecere de carnaval, batjocorind biserica și obiceiurile ei, la sfârșitul căreia s'au deschis mormintele din jurul mănăstirii și din ea, și au fost batjocoriți »adormiții întru Domnul«... — La 7 Ianuarie, preotul-pastor protestant Schwalbe, a fost

împușcat în piața orașului Smolensk, pentru-că ar fi fost pentru schimbarea stărilor turbate de azi. — De Crăciun a fost oprit a se vinde pomi de Crăciun; în fabrici și cancelarii s'a lucrat ca în ori-ce zi de rând; pe uliți mari demonstrații de desmățați împotriva sărbătorilor creștine, — totuși bisericile au fost pline până la înghesuială de credincioși dârji în alipirea la biserică mai tare acum ca ori-când!...

— S'a dat la iveală planul unui oraș-comunist ce se va zidi în Ural, pentru 50.000 de lucrători mineri. Toate căsuțele vor fi la fel: pentru câte un om: cu o masă, două scaune, un pat și un spălător. Copiii acestor locuitori vor fi crescuți până la 16 ani de stat, fără să învețe cuvântul »mamă« și »tată«, — cu scopul de a nimici familia creștină...

— Și despre toată această păcătoșenie, nu scriu și nu sbiară codrul de gazete de pe glob, conduse de fraji ai celor ce săvârșesc atâtea crime contra unui mare popor creștin.

Invățătura rea din copilărie o părăsesc sufletele înțeleghătoare.

— Intrări în Oaste. —

Cucernice Părinte! Subsemnatele femei din comuna Gruni (j. Severin) de mai bine de un an de zile cercetăm adunările Oastei Domnului din Gruni și din comuna vecină Belinț. În acest timp am văzut cât de ușor este a duce viață creștinească și a lupta contra păcatelor și a birui ispitele cele de multe feluri.

Noi de mici am fost învățate să înjurăm, chiar și din mândrie. Credeam că fără sudalme, fără clevetiri, nu ești om deplin. Iar când ne venia cineva cu obiceiuri mai creștinești, îl luam în deșert. Mulțumită lui Dumnezeu, care ne-a îndemnat să cercetăm ședințele puștinilor Ostași ai Domnului, și să cercetăm mai mult biserica, ascultând glasul preotului, și să facem cunoștință cu frumoasele învățături a gazetei »Lumina Satelor«, — după un an de încercare ne simțim destul de tari, ca să ne despărțim de trecutul nostru și să ne dedăm la o viață nouă, plină de mângăere creștinească.

Răul nărav din copilărie îl părăsim și la Domnul cu inimi supuse venim, — înscriindu-ne în Oastea Lui.

Măria Bălaci, Paraschiva Bălaci, Elisaveta Tâncu, Mărie Ștefănescu, Mărie Babric, Sofia Șebu, Elena Belințan, Elena Moisa, Elisaveta Lăzărel.

...Mă întorc cu inima zdrobită spre bunul Domn Iisus, macar acum la bătrânețe, ca să nu mă tai ca pomul fără de rod, și ieșind din acest veac, diavoli să se bucure și să zică despre sufletul meu cu haina pătată de păcate și zdrăntoasă: Veniți să-l prindem, că nu este cine să-l izbăvească pe el, — ci să aud pe Stăpânul spre care

mă întorc și care se bucură de oaia cea pierdută, găsită macar în ciasul al 11-lea: »Vino suflet năcăjit și la vreme pocăit, că Domnul s'a îndurat, iertare ție ți-a dat«... Amin.

Ana Pântea,
Câmpeni (j. Turda).

Unde conducătorii sunt harnici.

Cucernice Părinte! Subsemnații locuitori din com. Nârtești (jud. Tecuci), citim cărțile scoase de sub tiparul D-tră, și având pe dl avocat Traian Corodeanu, ca Locotentent în Oastea Domnului, prin râvna lui Theodor C. Doruș, cântăreț, ținând adunare aproape în fiecare seară timp de câteva luni, — acuma ne-am hotărât să urmăm calea mântuirii, înșirându-ne între ostașii Domnului. Ne vom face și steag, pe care îl vom sfinți cât mai curând.

Domnul ne ajute!

Theodor C. Doruș, cântăreț, Costache M. Doruș, cântăreț, Gheorghe M. Doruș, Alecu Radu, Tuduran Popa, Alexandru Toderășcu, Manolache Doruș, Ilinca Gh. Doruș, Ilinca A. Radu, Constantin Obreja, Ioan Năstase, Dumitrache Gh. Popa, Vasile Iftemie, Margheoala I. Ariton, Gh. T. Popa, Costache I. Ariton, Dima T. Chirilă, Ioan I. Ariton, Alexandru Lovin, Alexandru I. Ariton, Ioan C. Doruș, Neculai Doruș, Ștefan I. Ariton, Maria V. Iftemie, Matei Pricope, Maria C. Doruș, Gheorghe C. Humă.

Au mai intrat următorii, vestind cu bucurie, că — își deschid ușa inimii lor, ca să între Domnul într'ansa; că se scoală din somnul păcatelor și își spală fața lor cu apă

curată din izvorul proaspăt al pocăinței:

Din Marpod (j. Sibiu): Maria Dotoș; Din Tântari (j. Făgăraș): Paraschiva Bodean; — Din Șugag: Vasile Ghibu Iecoboiu, Maria Ștefan; Din Berinta (j. Satu-mare): Simion Fărcaș, mama Maria și sora Marișca; Din Pecica (j. Arad): Florica Ardelean, cl. IV Norm.; Din Câmpeni (j. Turda): Iosif Mera; Din Secătura (j. Turda) George Cioara; Din Ribița (jud. Huned.): Sofia Cirica și Sofia Huț; — Din Uibărești (jud. Hunedoara): George Balița și Sofia Gulea; — Din Ghiaja de sus (jud. Târnava-mare): Toader Rusu; Din Rod (jud. Sibiu): Dochia Bogdan;

Din Drăgănești (jud. Tecuci): Vasile Matei și Costachi Alexă; Din Genuneni (j. Vâlcea): Mihail C. Dumitrescu, cantor; Din Nicoleşti (jud. Buzău): Nicolae Geangoș și soția Maria și fiica lor Elisabeta (elevă în cl. VII Norm. din Sibiu); Din Micălaca (Arad): Floarea Santău; Din Tău (pe Târnave): Doroftei Cotoș, Ion Muntean I. Ion, Ion Mondoc, Nicodin Muntean lui Nicolae, Ion Ileașă I. Gligor; Din Slobozia (j. Muscel): Nicolae Solomon; Din Șerbești (j. P.-Neamț): Gh. Iordache Grigoraș, Iancu V. Ciocărlan, Gh. Petrea Olanu, Mih. V. Leuștean și Gh. Vaideanu.

R A P O A R T E

despre lucrările și adunările Oastei Domnului.

Din Dorna Candreni.

Bucurie vestim și noi ostașii din Dorna-Candrenii Bucovinei și comunele vecine, că fiind noi lipsiți de un conducător și așa putând spori numai prea puțin, acum ne-a trimis Dumnezeu un conducător, pe Pr. Cuviosul Stareț al Mănăstirii din Coșna, care ne-a strâns la un loc și ține cu noi frumoase adunări religioase, cu cântări și cuvântări. Îi mulțumim și rugăm pe Dumnezeu să ne țină sub harul său prin cuvântul îngrijitorului de noi.

Nicolae Omfreiciuc.

Din Piatra-Neamț.

În decursul anului 1930, Casa Națională »Regina Maria« din P. Neamț a organizat un șir de 22 Șezători culturale, religioase, din care 17 în Piatra și 5 în județ: Târgul Neamț, Buhuș, Girov, Bicz și Broșteni.

Șezătorile ținute în cele din urmă trei luni au avut cuprins curat religios, grăind în deosebi poporului muncitor dela margini. Câte o scurtă conferință, urmată de cetiri morale bine alese, recitări și coruri. Reușita a fost din ce în ce mai bună, ajungându-se ca astăzi, însași obștea să ceară, ca acest fel de șezători să se țină cât mai des. Ele au început să fie cercetate de numeroși săteni de prin alte comune din Județ. Pentru reușita acestei lucrări culturale religioase atât de folositoare, am fost ajutat de frații preoți din oraș și în deosebi — pentru șezătorile religioase — de către Părintele T. Borș. Șezătorile vor urma din două în două săptămâni, în Duminecile în cursul lunilor Ianuar și Februar.

La șezătoarea de Duminecă, 4 Ianuarie a. c. care a avut loc la Casa Națională, s'a desfășurat în fața unei săli pline, următorul program: Căderea, Cap. 5 din sf. Evanghelie a lui Matei și tălmăcirea ei; Cap. I din »Pe urmele lui Hristos«; »Ochi de Vultur — Ochi de flutur«, cetiri din revista »Oastea Domnului«; »Ce face cearta și ura«, din »Povești morale« de S. T. Kirileanu; recitări din revista Fântâna Darurilor, și coruri: Tatăl nostru, Cu noi este Dumnezeu, Doamne al

puterilor, Coroana de trandafiri, mare parte din broșura »Zece cântece religioase« de profesorul G. Gane.

E o muncă sufletească ce place poporului, iar noi ne bucurăm de plăcerea ce i-o putem face, spre slava Domnului...
Preot C. Matasa.

Din Livadia (Prahova).

A 2-a zi de Crăciun ostașii din com. Cosminele, Strâmbeni și Telega, au avut zi de bucurie, căci s'au pus în legătură și au mers cu toții în com. Livadia, fiind poftiți acolo de părintele Dăru Cristu. În fața bisericii au fost primiți cu bine de părintele Cristu și conduși în sf. biserică, unde au slujit 2 preoți, dând răspunsurile la liturgia ostașii. Părintele N. Predescu a ținut predică despre Nașterea Domnului și a vorbit și despre Oastea Lui, arătându-i frumosul rost, după care ostașii au cântat 3 cântări evlavioase de ale lor. — Ieșind apoi, au mers cu preoții spre Școală, cântând. În Școală dl primar N. Dușescu a pregătit 3 mese la cari a ospătat pe ostașii-ospași.

La ora 2 d. a. am mers iarăși toți la biserică, unde s'a făcut vecernia, după care părintele Cristu a vorbit despre foloasele vieții în Oastea Domnului, care este — trezirea din somnul cel de moarte în care trăesc azi cei mai mulți creștini. S'a mai cântat și cetit și tâlcuit, și apoi ne-am despărțit cu bine și cu pace. Fie lăudați toți cei ce ajută munca Domnului!
G. Tudorache,
Ostaș, Cosminele.

Din Gavojdia (j. Severin).

Ostașii din Lugoj și jur — fiind chemați în Septembrie tr. de credincioșii din comuna Gavojdia prin preotul Aurel Marta, — ne-am dus cu drag, spre a sămăna miezul credinței strămoșești. — Ostașii au luat parte la sf. biserică, cântând sf. liturghie, iar Părintele A. Marta a vorbit îmbărbătând pe credincioși să intre în rândurile oastei, care, pe lângă lăpdarea de păcate, e apărătoare a credinței și luptătoare împotriva sectelor ce caută a ne ruina biserica și neamul.

Am mers apoi cu toții în școală, unde am luat masa, cântând cântări bisericești și de a-le Oastei, lucru ce a plăcut foarte poporului. Părintele A. Marta a deschis apoi adunarea cu cuvinte foarte potrivite la oamenii de azi. S'a făcut o rugăciune în genunchi. — S'a cântat »*Iisus Regele cel Mare*«.

Au mai vorbit și frații ostași I. Traian Ciurescu din Belinț (jud. Timiș) aprig luptător al Oastei, combătând sectanții (rătăciții) cei ce lucrează în duhul comunismului.

După-ce ne-am despărțit cu îmbrățișări sufletești, dela cei ce ne-au primit cu bine, iacă sectanții (Baptiștii) ne-au oprit în drum, ca să ne ispitească, dar sora ostașă Ana Matei din Lugoj și fr. ostaș I. Traian Piunescu din Belinț, le-a arătat cu cuvinte din sf. Scriptură rătăcirea lor, rămânând baptiștii rușinați. Ostașii au început cântarea »Bine ești cuvântat Dzeul nostru« plecând spre casă mângâiați și veseli cu sufletul întru Domnul, pe care îl rugăm să-ne fie scut noaună și bisericii în toată viața noastră. Amin.

Un cantor, raportor al Oastei.

Din Rod (j. Sibiu).

Pe ziua de 7 Ian. (Sf. Ioan) tinăra oaste a Domnului din Poiana Sibiului, alcătuită din vro 14 ostași și ostașe, pe un timp puțin priincios, am plecat în recunoaștere pe frontul de luptă, de data asta în comuna Rod, drum de câți-va Klm. unde ostașii în frunte cu vrednicul conducător Simion Bogdan, ne-au primit cu toată dragostea.

După ce am luat parte în sf. Biserică la slujba vecerniei, ne-am întrunit în școală, unde poporul însetat după apa cea vie care este cuvântul lui Dumnezeu, (afară de câți-va sătui de rachiu), a venit în număr foarte mare, ast-fel că sala școlii le era neîncăpătoare.

Părintele C. Ghișe în cuvinte calde a salutat pe ostașii veniți, amintind poporului că Mântuitorul nu și-a ales Apostolii din oamenii învățați, ci mai vartos din oameni simpli, pescari și muncitori, vrând prin aceștia să ne arăte că mai presus de cuvântul omului lucrează darul lui Dumnezeu. Incheie spunând că ostașii Domnului pot fi luați drept pildă de virtute și cucernicie.

Apoi dl Romul Vraciu, dir. școlar în pensie, din Poiana, a făcut o amănunțită cercetare în Istoria feluritelor secte și dovedind cu probe de nerăsturnat, că numai Biserica noastră străbună ne-a păstrat ființa noastră ca lege și neam. Atâtea secte ivite dela război încoace, sunt streine de firea românului și nu au de scop decât nimicirea scumpei noastre legi strămoșești.

I. P. S. Mitropolit Nicolae înființând Oastea Domnului a avut în vedere numai binele și folosul sufletesc al credincioșilor.

S'au cântat câte-va cântări de-ale Oastei cari au plăcut foarte mult. Apoi fr. ostaș Simion Bogdan a rostit o vorbire însuflețită în folosul Oastei și multămește părintelui C. Ghișe și dlui Vraciu pentru dragostea cu care au venit în mijlocul poporului.

S'a fost înserat deabinele când, cu lacrimi de bucurie, neam despărțit unii de alți.

În trecere pe lângă hora satului, se aud câteva vorbe deșerte spuse de nepricepuți, ca în bațjocură... »uite pocăiții, uite pocăiții«... Bine-ar fi să fim cu toții adevărați *pocăiți* în înțelesul evanghelic al cuvântului, cum sunt adevărații Ostași...

Un poenar.

In propovedanie.

La Chinești (j. Someș).

Noi ostașii din Gugo am fost chemați pe ziua de 30 Nov. tr. de răvnitorii spre Domnul din com. vecină *Chinești*, în care sectarii și-au făcut cuib. Am mers dar în aceea zi, și toată am petrecut-o în luptă aprigă cu sectarii, cari voiau să arate la tot poporul că ei știu lucrurile mai bine ca toți, și tare se zbăteau să strice pornirea noastră spre bine. Dar până seara ne-a ajutat Dumnezeu de i-am răpus și au rămas învinși și tot poporul care a ascultat atacurile lor fără minte și apărarea noastră, a rămas luminat că pe partea noastră e adevărul cel dela Domnul.

Așa apoi adunarea noastră s'a amânat pe 7 Dec. când am și ținut-o, fiind de față și frații din com. Magojea, cu cari am mers întâi la biserică și am luat parte la sf. liturgie, unde părintele Octavian Lădar a rostit o prea frumoasă predică, apoi în Școală am ținut adunarea cu program de rugăciuni și cântări și tâlcuiri. S'au mărturisit gata a urma drumurile Oastei Domnului vre-o 30—40 de noi Ostași. Inceputul s'a făcut, — Dzeu va ajuta ca el să sporească și să se întărească.

Costan Sagmar,
Ostaș, Gugo.

Din Simeria-veche.

În toamna trecută se ținuse în Simeria-veche (jud. Huned.) o mare adunare de ostași din ținutul Orăștiei și Hunedoarei, pentru a pune bună temelie și aci Oastei. Cei ce au străduit atunci în munca Domnului, cu dl învățător dir. Crețu dela Orăștie, pot fi mulțumiți, căci buna sămânță, pe bun pământ a căzut. Azi Oastea Domnului din Simeria-veche, știe multe cântări frumoase, știe răspunsurile la sf. liturgie, se adună seara și se desfătă în învățături plăcute Domnului. Subscrisul m'am bucurat a vedea și afla acestea în 28 Decemv. (Dumin. după Crăciun) când m'am dus acolo, și am luat parte la adunarea Oastei, care a avut loc după ieșirea dela biserică.

Deși era joc în sat, poporul a venit la adunare de

nu-l mai încăpea școala. Veniseră ostașii din Tâmpa și Simeria, cari sub conducerea cantorului din Simeria N. Avram, au cântat »Impărate cerească«, după care părintele Andrei Truca a rostit un înțelept cuvânt de deschidere; ostașii au cântat »Bine ești cuvântat«, apoi studentul în teologie Al. Iacobescu a vorbit despre Oastea Domnului, arătându-i foloasele și cât de mult o iubește I. Pr. S. Sa Metropolitul, care binecuvântează pe cei ce intră în ea ca și pe cei ce muncesc pentru ea; corul a cântat »Mă duc la Golgota«, după care a vorbit ostașul Gheorghe Muntean din Batiz despre stricăciunea vremilor noastre și lipsa cuvântului Evangheliei; altă cântare în cor; ostașul Zaharie Pădureanu din Tâmpa a vorbit despre păcatul strămoșesc și spălarea lui prin Iisus Hristos; părintele Andr. Turca a rostit vorbirea de încheiere, arătându-și marea bucurie sufletească de a vedea poporul adunat la astfel de petrecere

duhovnicească. S'a încheiat cu cetirea psalmului 24.

— De însemnat că la adunările ostașilor de aci vin și mai mulți din cei-ce — până nu era Oastea Domnului — se daseră de partea adventiștilor. Ei vin aci și ascultă cuvântările și cântările dulci sufletești, și e nădejde că vor părăsi cu vremea rătăcirea lor.

— Adunări frumoase ale Oastei, așa cum a fost cea descrisă mai sus la Simeria-veche, — au avut loc în timpul din urmă și la Ruși, Pestișulmare, Uroiș și Băcia. Poporul e setos de cuvânt bun și luminat, încălzit de credință și iubire creștinească. Și unde acest cuvânt se rosteste, el cu dragoste îl primește.

Gh. Muntean, ostaș, Batiz.

Comandați-vă Calendarul de părete al foi

OASTEA DOMNULUI

Pentru cetitorii noștri cei noi cari au intrat de curând în școala acestei foi.

Acum 10 ani foaia »Lumina Satelor« a început un fel nou de a face gazetărie pentru popor. Părintele Trifa, care se află acum în restabilire la un sanatoriu, a deschis în foaia aceasta o școală sufletească. Pe urmă — acum 8 ani — a venit și mișcarea Oastei Domnului. Cei cari au intrat dela început în școala aceasta, desigur foarte multe au putut învăța.

Foile noastre au însă și o mulțime de cetitori cari au venit mai târziu, iar alții numai acum, după contopirea foi »Libertatea« cu »Lumina Satelor«. Aceștia, firește, n'au putut urmări învățăturile noastre, și de sigur vor fi având multe nedumeriri în special cu privire la mișcarea Oastei Domnului.

Tuturor acestora le recomandăm să citească cu atențiune cărțile religioase dela Oastea Domnului, în cari vor afla școala sufletească pe care am făcut-o ani de zile în aceste foi. În aceste cărți vor afla lămuriri pe larg și despre mișcarea Oastei Domnului.

Recomandăm în special următoarele cărți scoase de părintele I. Trifa:

Oglinda inimii omului, tipărită a doua oră în 30 mii de exemplare, cu 20 chipuri religioase, costă 20 Lei. — *Corabia lui Noe*, tipărită a doua oră în 20 mii de exemplare, cu 15 chipuri religioase, prețul 15 Lei. — *Fiul cel perdut*, duioasa și mișcătoarea carte ce a ieșit anul trecut, are și 16 chipuri religioase, costă 15 Lei. — *Sodoma și Gomora*, cu 15 chipuri religioase, 15 Lei. — *Din pildele Mântuitorului*, câteva din cele mai frumoase pilde din evanghelie, tâlcuite frumos. Are și 15 chipuri frumoase. Prețul 15 Lei. — *Trăim vremuri biblice*, cartea ce se ocupă cu semnele și arătările

vremilor noastre; cu 20 chipuri religioase. Prețul 15 Lei. — *Cartea lui Sundar Singh*, 15 Lei.

Multe din aceste cărți sunt pe gătate; așa cum s'a gătat și de suflet mișcătoarea carte *Mai lângă Domnul meu, mai lângă El*, și n'am mai putut-o tipări. Și cum s'a gătat și cartea cu *Insemnările călătoriei la Ierusalim* și cartea despre Oastea Domnului, pe care ne silim să o tipărim acum, a patra oră.

Cei ce voiesc dar să aibă aceste cărți — despre cari de sigur n'o să le pară rău niciodată — să și le comandeze din vreme, să le citească cu credință și vor afla în ele un mare ajutor de mântuire sufletească.

Sub titlul »*Cărțile îndreptării*«, învățatul arhimandrit Iuliu Scriban din București recomandă pentru popor aceste cărți scriind următoarele:

»Iată, eu vreau să fac o slujbă oamenilor arătându-le o comoră de cărți de care știu bine că n'au să se plângă. Știu că n'au să le fure timpul hoștește, că au să le facă nu numai plăcere, ci și o mare binefacere sufletească.

Este vorba de cărțile Părintelui *Iosif Trifa* din Sibiu.

Preotul acesta a avut un gând mare și bun; să dea poporului cărți de citire cum se cade și să-i prindă într-o înțovărășie (Oastea Domnului) ca să-și hrănească mintea și inima numai cu gânduri mari și curate.

Sfința Sa a scos la lumină cărți cu un cuprins care se citește ușor, cărți frumoase, plăcute la vedere, pe hârtie trainică, cu slovă mare și ușoară a fi cuprinsă cu ochii, iar mai pe sus de toate, aceste cărți, așa de temeinic lucrate, mai sunt și ieftine«.